

Sygn. akt II K 91/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Grzegorz Woźniak

Protokolant: Arleta Agata

przy udziale Prokuratora Anny Krysińskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15.06.2018 r.

sprawy przeciwko

A. W. urodz. (...) w O.

syna S. i W. z d. P.

oskarżonego o to, że: w dniu 4.09.2017 roku około godz. 8.25 w miejscowości S., na drodze krajowej nr (...) prowadził pojazd mechaniczny marki M. o nr rej. (...) w ruchu lądowym, będąc w stanie nietrzeźwości i posiadając I - 0,90 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc uprzednio prawomocnie skazanym za kierowanie pojazdu w stanie nietrzeźwości wyrokami Sądu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej z dnia 24.11.2011 r. o sygn. akt II K 579/11 i z dnia 3.09.2014 r. o sygn. akt II K 237/14 oraz Sądu Rejonowego w Wyszkowie z dnia 3.04.2017 r. o sygn. akt II K 165/17, a nadto w dniu obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych wydanej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wyszkowie o sygn. akt II K 165/17 dożywotnio,

tj. o czyn z art.178a § 1 i 4 k.k.

orzeka

I. Uznaje oskarżonego A. W. za winnego popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia, stanowiącego występki z art.178a § 1 i 4 k.k. i za to na mocy art. 178a § 4 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na mocy art. 42 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio.

III. Na mocy art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

IV. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 17 ust. 1 Ustawy o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego z obowiązku zwrotu kosztów sądowych i przejmuje je na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 91/18

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 15 czerwca 2018 r.

Sąd, na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego podczas rozprawy głównej, ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony A. W. w dniu 4 września 2017 r. znajdował się w stanie nietrzeźwości, mimo tego podjął w tym dniu około godziny 8-ej jazdę samochodem marki M. o nr rej. (...). Został zatrzymany w S. na drodze krajowej nr (...) o godz. 8.25. W wyniku badania zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu okazało się, że oskarżony znajdował się pod wpływem 0,90 mg/l o godzinie 8.42, drugie badanie o godzinie 8.44 wykazało u niego stężenie alkoholu 0,95 mg/l.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego (k.15,69,108),
- zeznania M. G. (k.45v,109),
- protokół użycia alkometru (k.2).

Oskarżony był uprzednio prawomocnie karany za przestępstwa w ruchu drogowym, i tak:

- wyrokiem z dnia 24.11.2011 r. Sąd Rejonowy w Ostrowi Mazowieckiej, sygn. akt II K 579/11, uznał go za winnym popełnienia przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. i wymierzył mu karę 120 stawek dziennych grzywny oraz orzekł wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku,
- wyrokiem z dnia 3.09.2014 r. Sąd Rejonowy w Ostrowi Mazowieckiej, sygn. akt II K 237/14, uznał go za winnym popełnienia przestępstwa z art. 178a § 4 k.k. i wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 2 lat próby oraz orzekł wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku,
- wyrokiem z dnia 11.07.2011 r. Sąd Rejonowy w Wyszkowie, sygn. akt II K 165/17 uznał go za winnym popełnienia przestępstwa z art. 178a § 1 i 4 k.k. i wymierzył mu karę 2 lat ograniczenia wolności oraz orzekł wobec niego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych dożywotnio.

Dowód:

- odpisy wyroków (k.17,31),
- dane o karalności (k.9).

Oskarżony w toku postępowania przygotowawczego podczas pierwszego przesłuchania przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił złożenia wyjaśnień (k.15). Podczas kolejnego przesłuchania przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia (k.69). Stwierdził, że w dniu 4 września 2017 r. miał dzień wolny, planował że nigdzie nie będzie jeździł, ale syn usilnie prosił go, by odwiózł go do jednostki wojskowej. Syn miał jechać z kolegą, ale ten kolega nie mógł zawieźć go. Czuł się dobrze i stwierdził, że może przejechać kilka kilometrów, okazało się, że przejechał 17 kilometrów. Gdy wracał został zatrzymany przez Policję, zdziwił się wysokim wynikiem stanu nietrzeźwości. Stwierdził, że był uzależniony od alkoholu i bezskutecznie walczył z tym uzależnieniem. Podczas rozprawy przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia (k.108). Stwierdził, że w dniu zdarzenia miał nigdzie nie jeździć, pił alkohol w dniu poprzednim i czuł się źle. Syn nie mógł dojechać do jednostki wojskowej i poprosił go, by go tam zawiózł. Bezmyślnie wsiadł do samochodu i pojechał z synem, nie podejrzewał że znajdował się pod tak znacznym wpływem alkoholu. W drodze powrotnej został zatrzymany przez Policję. Podał, że nadużywanie alkoholu miało destrukcyjny wpływ na jego życie, obecnie podjął kolejne leczenie i zaczął odpracowywać karę ograniczenia wolności. Stwierdził, że wiedział, że miał orzeczone zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych dożywotnio.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, gdyż są logiczne, rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w zeznaniach M. G. (k.45v,109) i protokołu użycia alkometru (k.2).

M. G. zeznał w postępowaniu przygotowawczym (k.45v), że w dniu 4 września 2017 r. pełnił służbę w patrolu zmotoryzowanym, około godziny 8.25 zatrzymali z kolegą kierującego samochodem marki M.. Przebadano go na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, okazało się, że był nietrzeźwy. Oskarżony zachowywał się normalnie, był z nim rzeczowy i logiczny kontakt, kontrola była rutynowa, nie wynikała z naruszenia przez oskarżonego zasad ruchu drogowego. Podczas rozprawy świadek ten zeznał (k.109), iż oskarżony został zatrzymany do kontroli drogowej, podczas kontroli okazało się, że znajdował się pod wpływem alkoholu, co potwierdziło badanie trzeźwości.

Zeznania tego świadka zasługują na wiarygodność, gdyż są logiczne, rzeczowe i znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego i protokole użycia alkometru (k.2).

Opinia biegłych psychiatrów (k.58-62) jest jasna i pełna, sporządziły je biegłe dysponujące fachową wiedzą z dziedziny zdrowia psychicznego i jego zaburzeń, nie była kwestionowana przez strony, stąd stała się podstawą ustalenia stanu faktycznego.

Sporządzone w toku postępowania dokumenty wymienione na k. 109v zostały sporządzone przez powołane do tego osoby, były sporządzone bezstronnie i obiektywnie, nie były kwestionowane przez strony, stąd stały się podstawą ustalenia stanu faktycznego.

Ustalony stan faktyczny stanowi spójną, logicznie uzasadnioną całość. Poszczególne wiarygodne dowody wzajemnie się uzupełniają i potwierdzają. Na podstawie tego stanu faktycznego wina i okoliczności popełnienia czynu przypisanego oskarżonemu nie mogą budzić wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Udział w ruchu drogowym, a zwłaszcza prowadzenie pojazdu w ruchu lądowym wymaga rozwagi i zachowania ostrożności, by uniknąć wszelkich zagrożeń bezpieczeństwa w tym ruchu. Ruch lądowy odbywa się różnymi pojazdami i na różnych drogach, ale każdy z uczestników ruchu obowiązany jest przestrzegać przepisów i zasad bezpiecznego korzystania z drogi. Oskarżony naruszył podstawowy warunek bezpiecznego korzystania z drogi publicznej w postaci obowiązku trzeźwości uczestników ruchu, wyrażonego w art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

W dniu 4 września 2017 r. oskarżony prowadził samochód na trasie z M. do W., miał do przejechania 17 kilometrów w jedną stronę (jak wynika z jego wyjaśnień – k. 69), jechał drogą krajową (...). Znajdował się pod wpływem alkoholu, którego stężenie wynosiło w pierwszym badaniu 0,90 mg/l i 0,95 mg/l w drugim badaniu (k.2). Oznacza to, że podjął jazdę w ruchu lądowym, będąc w stanie nietrzeźwości. Ten stan nietrzeźwości spowodował, że stwarzał zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego, mógł spowodować kolizję lub wypadek drogowy.

Ponadto oskarżony był już karany za przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. i art. 178a § 4 k.k., a w dniu zdarzenia obowiązywał wobec niego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych (odpisy wyroków z k.17,31, karta karna k. 9).

Czyn oskarżonego należy zatem zakwalifikować jako przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 k.k., gdyż polegał na tym, że oskarżony poruszał się pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości, który ustalony został przez ustawodawcę w art. 115 § 16 pkt 2 k.k. na 0,25 mg alkoholu w litrze wydychanego powietrza. Oskarżony przekroczył ten ustawowy próg nietrzeźwości ponad trzykrotnie. Ponadto oskarżony był prawomocnie karany za podobny czyn (odpisy wyroków z k.17 i 31).

Oskarżony ma 51 lat, jest żonaty, nie ma nikogo na utrzymaniu, zdobył wykształcenie średnie, jest bezrobotny (oświadczenie z k.108), był 4 razy karany, w tym 3 razy za podobne czyny (k.9).

Stopień społecznej szkodliwości czynu był znaczny, gdyż stan nietrzeźwości oskarżonego był znaczny i zagrażał on poważnie bezpieczeństwu w ruchu drogowym. Stopień winy oskarżonego był znaczny, ze względu na stan jego

nietrzeźwości (k.2) i uprzednią karalność, w tym za podobne przestępstwa (k.9) i ponadto naruszenie poprzedniego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych (odpis wyroku z k.17). Z wywiadu środowiskowego (k.102-103) wynika, że oskarżony mieszka z żoną i dwoma synami, obecnie nie ma pracy, nadużywał alkoholu, od około maja 2018 r. przestał pić alkoholu i podjął leczenie odwykowe.

Kara powinna przekonać oskarżonego i ogół społeczeństwa, że popełnianie przestępstw nie jest opłacalne i zamiast spodziewanych korzyści przynosi dolegliwości. Celem kary jest również kształtowanie w społeczeństwie szacunku dla norm prawnych oraz wskazywanie, że reguły bezpiecznego użytkowania dróg publicznych obowiązują wszystkich i należy w taki sposób prowadzić pojazdy by uniknąć możliwych i przewidywalnych zagrożeń bezpieczeństwa, a tym samym zapobiegać wypadkom i kolizjom na drogach. Oskarżony umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w komunikacji lądowej, stwarzał przez to zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, ponadto świadomie zlekceważył orzeczony zakaz sądowy, jakby wyrok Sądu go nie dotyczył.

Do okoliczności obciążających należy zaliczyć przede wszystkim nagminność przestępstw prowadzenia pojazdów pod wpływem alkoholu w całym kraju, znaczny stan nietrzeźwości i uprzednią karalność oskarżonego (k.9), jedyną okolicznością łagodzącą jest podjęte przez oskarżonego leczenie odwykowe.

Biorąc pod uwagę powyżej wymienione przesłanki wymiaru kary Sąd uznał, że karą adekwatną do stopnia winy i społecznej szkodliwości powinna być kara 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Warunkowe zawieszenie wykonania tej kary nie jest możliwe ze względu na treść art. 69 § 1 k.k., gdyż oskarżony był już karany na karę pozbawienia wolności. Zgodnie z treścią art. 42 § 3 k.k. należy orzec wobec oskarżonego dożywotni zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych, a art. 43a § 2 k.k. obliguje do orzeczenia wobec niego świadczenia pieniężnego w kwocie co najmniej 10.000 złotych. Uiszczenie przez oskarżonego tego świadczenia w wyższej kwocie jest nierealne i Sąd poprzestał na orzeczeniu go w minimalnej wysokości.

Oskarżony nie ma obecnie własnych dochodów, po uprawomocnieniu się wyroku może odbyć karę izolacyjną, wobec czego Sąd zwolnił go z obowiązku zwrotu kosztów sądowych i przejął je na rzecz Skarbu Państwa.